

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

3 De peccatis luxuriae, 6. praecepto prohibitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

se, vel causa, hoc est, si fuit voluntaria in se, vel in sua causa, tunc perditur virginitas, quia polluitur virgo mente & animo, & virginitas pro vt est virtus, in animo potissimum consistit, & includit illud propositum nunquam se polluendi voluntariè. Tertio si pollutio in somno accidit nullo modo prius intenta, sed postea in vigilia placet, tunc perditur etiam virginitas: patet, quia tunc virgo mente, & animo polluitur. Hæc omnia communis opinio ex S. Thoma.

Quarta difficultas est, An virginitas, vt est virtus, amittatur per affectum voluntatis, quo virgo deliberata vult copulam carnalem, aut pollutionem, licet opere non sequatur, aut copula, aut pollutio? Martinus, & Maior fateantur in virgine prædictum affectum esse contra virginitatem, nõ tamen per ipsum solum amitti virginitatem, donec perdat naturalis integritas corporis; quoniam aliqui nulla virgo spondata cognosceretur à suo viro virgo manens, quia antequam cognosceretur à sponso suo, habuit propositum nubendi, & cocundi cum sponso suo, ergo eo ipso amittit virginitatem. Item propositum nubendi in femina virgine est actus castitatis, non coniugalis, non vidualis, ergo virginalis. Sed communis opinio ex S. Thoma docet amitti virginitatem, quia animo, & mente perditur. Ad argumenta patet solutio ex dictis.

Quinta difficultas est, An amissa virginitas quæ est virtus, restituatur aliquando per penitentiam; & quibus casibus restitui queat? Respondeo in primis, quod quando amittitur virginitas per copulam carnalem, tunc non potest restitui. In hoc omnes conueniunt. Secundo quando amittitur per voluntariam pollutionem, tunc etiam non potest restitui. In hoc etiam conueniunt communiter omnes; licet Martinus, & Maior doceant tunc non restitui, sed hoc ideo esse, quoniam non amissa. Tertio quando amittitur solum per affectum voluntatis volentis copulam, aut pollutionem futuram, aut sibi complacentis in copula aut pollutione, quæ accidit in somno, vel vigilia, tunc restituatur per penitentiam, siue affectum contrarium. In hoc etiam conueniunt communiter omnes, licet Martinus, & Maior asserant, tunc non restitui, quia non est amissa, sed solum, aut tollitur affectus, qui erat contra virginitatem. Sed contra sententiam communem obijcit Martinus; Amissa integritate corporis, solum amittitur id, quod est materiale, & accidentarium in virtute virginitatis, & per penitentiam restituatur id quod est formale in virtute virginitatis, nimirum propositum seruandi perpetuè castitatem, ergo per penitentiam restitui potest virginitas semel amissa per copulam carnalem, siquidem non est opus, vt restituatur integritas corporis, quæ est accidentaria virtuti? Respondeo, quod licet sit accidentaria virtuti virginitatis integritas naturalis corporis, at est tamen omnino necessaris in ea vt materia, quam necessariò præsupponit virginitas, cum sit abstinencia, & immunitas perpetua à pollutione voluntaria, & quia femina quæ voluntariè carnaliter se commiscuit viro, voluntariè polluta est, & semel polluta fieri non potest, vt non sit polluta. Ideo amissa virginitas per copulam carnalem voluntariam, non potest amplius restitui per penitentiam.

Nono quaeritur, An virginitas sit bona, & virtus, per se? Dux sunt opiniones; Prima est asserentium, non esse bonam per se, & absolute, sed ratione habita alterius, sicut medicina non est bona per se, sed est bona ratione ægroti, sic virginitas non est bona per se, sed alterius rei ratione habita. Ita Durandus 4. Dist. 32. quæst. 4. Martinus q. 1. de Virginitate. Et probant, quia Virginitas non est bona in coniugatis, ergo non est bona cuiuslibet. Deinde, quia non fuit in statu naturæ integræ in Paradiso ante peccatum primorum parentum. Item, quia fuit opprobrio in statu legis veteris. Secunda opinio est asserentium, eam esse bonam per se, & absolute. Sed est notandum, quod sicut furtum dicitur esse malum per se, & ex natura sua, intelligitur tamen positus omnibus suis debitis circumstantijs,

alioqui enim furari in extrema necessitate heitum est: Sic etiam cum dicitur, Virginitas est bona per se, intelligitur positus omnibus debitis suis circumstantijs, nimirum loco, tempore, personis, & rebus; alioqui enim si Deus præciperet alicui, vt se matrimonio copularet, illicitum esset illi seruare virginitatem. Et ita solui facile possunt argumenta contraria.

Decimo quaeritur, An virginitas sit bonum maius matrimonio? Dico esse maius bonum, vt colligitur ex prima Corinth. 7. & id docet communis sanctorum Patrum, & Theologorum opinio.

Nec obstat, si obijcias: In statu naturæ integræ melius erat matrimonium. Item si vir tantum, & femina essent in secundo gradu, deberent copulari ad prolem generandam, ne genus humanum deliceret. Item peccatum contra matrimonium est maius suppro, quia est adulterium, ergo matrimonium est maius bonum. Ad hæc super matrimonio Pontificia auctoritas dispensare non potest, & tamen potest super virginitate voto firmata. Præterea, matrimonium est propter bonum totius speciei, virginitas est propter proprium bonum cuiusque individui; at commune bonum est maius priuato? Respondeo ad hæc omnia, solum probari, quod matrimonium aliquo casu, & tempore sit melius bonum, & in aliqua causa, at secundum se, & ex obiecto virginitas est maius bonum. Lege Concilium Trident. sess. 24. Can. 10.

De Peccatis Luxuriæ sexto Præcepto prohibitis.

CAPVT III.

PRIMO notandum, septem esse species peccatorum contra castitatem hoc præcepto prohibitas, nimirum Fornicationem, Adulterium, Incestum, Stuprum, Raptum, Peccatum contra naturam, Sacrilegium. S. Thomas 2. 2. quæst. 154. art. 1. Siluester, Angelus, Tabienus, Rosella, At nulla in verbo Luxuriæ. Nauar. in Manuali cap. 16. num. 3. quomodo hæc species inter se distinguantur, & in singulis earum reperiantur duæ malitiæ speciales contra duas speciales virtutes, & an sint plures species luxuriæ secundum genus suum, dicam inferius.

Secundo notandum, tantum peccatum esse, si quis peccet, & cum eadem femina decies rem habeat, quantum est, si quis peccet cum decem feminis, cæteris paribus. Vide satis est in confessione Sacramentali dicere, decem se admisisse adulteria, vel decem fornicationes. Maior. in 4. Dist. 27. q. 4. Nauar. cap. 16. num. 3.

Tertio notandum, hoc præcepto expresse esse prohibitum adulterium; cætera vero peccata contra castitatem reduci ad huius præcepti prohibitionem.

Quarto notandum, hoc præcepto in vniuersum prohiberi omnem coitum, siue carnalem copulam extra legitimum coniugium factam, & voluntariam omnem humani seminis effusionem extra matrimonium.

Quinto notandum, sicut castitas est virtus quædam specialis, ita luxuria est speciale vitium; quoniam est contra specialem virtutem, & versatur circa speciale obiectum, & habet specialem materiam, & specialem turpitudinem contra rectam rationem: nimirum quod luxuria est concubitus carnalis extra legitimum coniugium. Et hæc malitia specialis, quam habet luxuria, rursus variatur, secundum speciem pro diuersitate personarum inter quas fit ipse carnalis concubitus, vt dicam infra: nam variatur specie, quatenus luxuria reperitur in alijs virtutum materijs, vt docet S. Thomas in

2. 2. quæst. 154.

art. 1.